

Славица
Милошевић

Кад сам
БИО МАЛИ

Илустрације у књизи
Марица Кицушић

Copyright © 2016 Славица Милошевић

Copyright © 2016 овог издања Лагуна

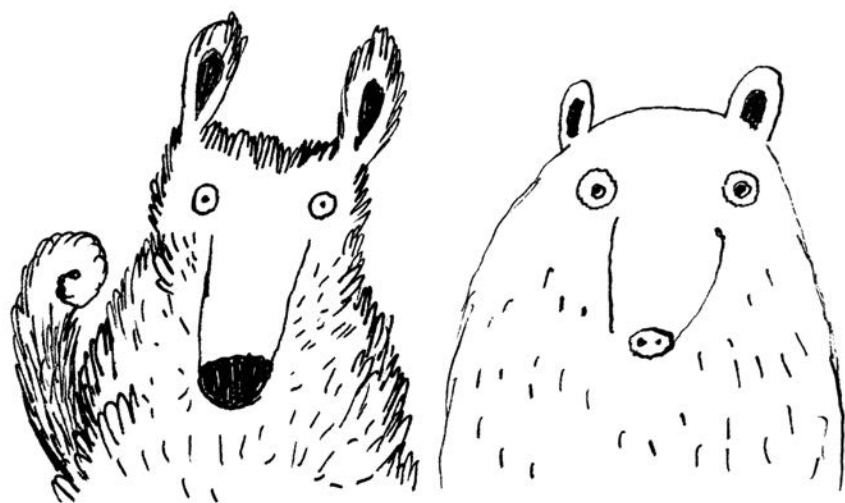
Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta
odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

КАД САМ БНО МАЛН

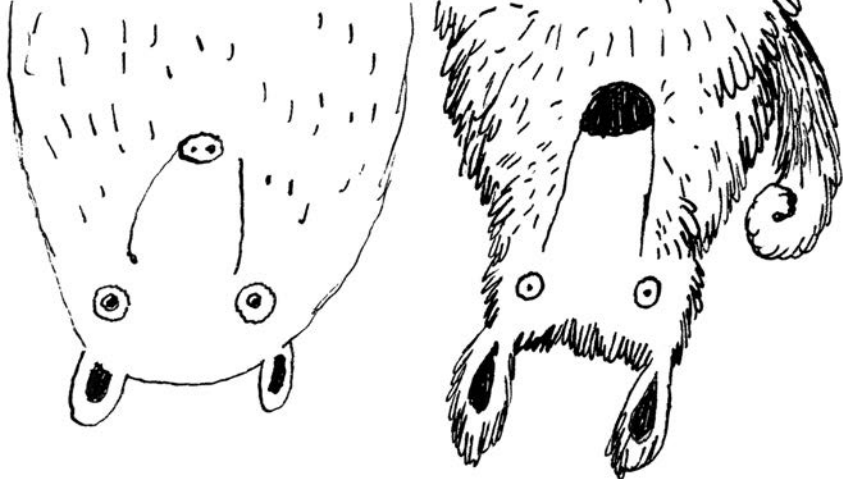

САДРЖАЈ

Мој тата је јунак	11
Бели свет	13
Мрак	14
Опет мрак	16
Сузе	18
Татамата	20
Мој пас	22
Слон и слоница	25
Бог за возове	29
Тетка Љуба	31
Мирела	34

Крокодили	35
Ловац	38
Село	39
Новчић	41
Иренино паче	44
Штуле	46
Бицикл	49
Прича	56
На селу има свашта	57
Ја волим свога тату	60
Ноћ на селу	62
Нобел	64
Равница	66
Пливање	68
Новац	69
Кривица	72
Стрела	74

Ко сам ја?	77
Мали Ђуро	79
Берач	81
Прозивка	83
Божја казна	85
Зоо-врт	87
Владин рођендан	94
Случај, а није случај	97
Мени казне нису јасне	99
Киша	102
Тачка 6	104

МОЈ ТАТА ЈЕ ЈУНАК

Мој тата има униформу, капу, опасач, пиштољ и тврде ципеле. Ја то ништа не смем ни да пипнем. Једном сам дирао униформу и мама је рекла да је она прљава и да смрди. А то није тачно. Маме се не разумеју у униформе. Униформе миришу.

Друге тате се играју са својом децом, а мој тата то не уме. Он уме да наређује. Тако ми је наредио да сложим играчке „под конач“. Ја нисам знао шта то значи па сам питао маму и она ми је објаснила.

Једном сам се разболео и морао сам да лежим. Било ми је досадно и играо сам игрице. У тим игрицама убијеш војнииииика и војнииииика! Мени их је прво било жао, а онда сам се навикао.

Тога дана је тати било жао мене па је дошао у моју собу и гледао је шта ја радим. Како се узбудио! Опет је наређивао: „Не тамо, убиће те! Не тога, он је наш! Пази, заседа!“. Онда је узео војстик и ми смо се лепо играли.

Ја сам још био болестан кад је нешто загрмело и све се затресло. Питао сам маму шта то грми и она је рекла: „Бомбе!“ Ја знам шта су бомбе. Видео сам их у игрицама.

Онда је тата отишао у рат. Мама и ја смо га дуго чекали. Мама је често плакала, а ја сам је тешио и причао јој да неке војнике у игрицама никако не можеш да убијеш. Рекао сам јој да мој тата личи на таквог војника.

Кад је прошло много времена, тата се вратио кући и рекао је да рат данас личи на дечје игрице.

Ја сам знао да је мој тата јунак и да нико не може да га убије, али не знам зашто више неће да се игра са мном. Да набавим веселије игрице? Или да се опет разболим?

бели свет

Тата је рекао да ме више не воли. И мама је то рекла. А све зато што сам испекао у рерни кромпир од папира. Као да сам ја знао да ће се он запалити!

Тако ја сад немам никога на овоме свету и отићи ћу у онај бели свет. Ако ни тај свет није скроз бео, него пола бео, а пола црн, ја ћу отићи у ону белу половину, јер тамо нема мрака.

МРАК

Мрак је оно кад је мрачно и ти ништа не видиш. Не видиш ни себе. А не смеш ни да се помериш јер све пуцкета. И онда свашта видиш. Ја сам тако видео медведа на зиду. И дрво. И птицу на дрвету. Она има два велика уха. А можда су то и рогови.

Кад је мрак, ја не дишем. Тако медвед не зна где сам.

А кад нека кола прођу улицом и осветле собу - нема медведа! Ни дрвета. Ни птице. Ни рогова на зиду. То је моја тренерка.

Највише волим кад кола стану испред зграде. Онда чујем гласове. Медведи се плаше људи, јер мисле да су сви људи ловци.

Кад кола само прођу и не зауставе се,
буде још већи мрак. И опет је медвед у
мојој соби. Обукао је моју тренерку. А птица
се негде сакрила. Остале јој само уши на
зиду. Или рогови.

